

Επιληψία: Πώς γίνεται η διάγνωση στα παιδιά - Η αντιμετώπιση

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Υγεία και ιατρικά θέματα](#)

Η αντιμετώπιση του παιδιού με επιληψία αποσκοπεί στη διασφάλιση της σωματικής και ψυχικής υγείας του όπως και στην ποιότητα της ζωής του συνολικά. Το 70% των παιδιών, που διαγιγνώσκονται με επιληψία στην παιδική ηλικία, δεν θα συνεχίσουν να έχουν επιληψία στην ενήλικη ζωή

*Γράφει η κυρία Άρτεμις Γκίκα Παιδονευρολόγος, Επιστημονική Συνεργάτιδας
Τμήματος Παιδονευρολογίας Παίδων ΜΗΤΕΡΑ*

Η επιληψία είναι μια νευρολογική κατάσταση, στην οποία το παιδί παρουσιάζει προδιάθεση για εμφάνιση επεισοδίων σπασμών ή αλλιώς, επιληπτικών κρίσεων. Οι επιληπτικές κρίσεις ξεκινούν στον εγκέφαλο. Ο εγκέφαλος είναι φτιαγμένος από εκατομμύρια κύτταρα, τους νευρώνες, τα οποία χρησιμοποιούν ηλεκτρικά σήματα για να επικοινωνούν μεταξύ τους και να ελέγχουν λειτουργίες του σώματος, όπως οι κινήσεις, οι αισθήσεις και οι σκέψεις. Η δυσλειτουργία των ηλεκτρικών αυτών σημάτων μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εκδήλωση μιας επιληπτικής κρίσης.

Ποιες μορφές επιληπτικών κρίσεων υπάρχουν;

Υπάρχουν πολλές μορφές επιληπτικών κρίσεων ανάλογα με την περιοχή του εγκεφάλου από την οποία προέρχονται τα παθολογικά ηλεκτρικά σήματα. Αν, για παράδειγμα, τα παθολογικά ηλεκτρικά σήματα ξεκινούν ταυτόχρονα από όλον τον εγκέφαλο, το αποτέλεσμα είναι μία γενικευμένη κρίση, η οποία αφορά και τις δύο πλευρές του σώματος και συνοδεύεται από πλήρη απώλεια αισθήσεων.

Αντίθετα, αν τα παθολογικά ηλεκτρικά σήματα ξεκινούν από μία περιοχή του εγκεφάλου, το αποτέλεσμα είναι μία εστιακή κρίση, στην οποία συμμετέχει η μία πλευρά του σώματος και το παιδί διατηρεί, έστω και μερικώς, τις αισθήσεις του

και μπορεί να περιγράψει αυτό που του συμβαίνει.

Μια άλλη μεγάλη διάκριση των επιληπτικών κρίσεων σχετίζεται με τη λειτουργία του σώματος που επηρεάζεται κατά την κρίση. Υπάρχουν, για παράδειγμα, επιληπτικές κρίσεις που αφορούν κινητικές λειτουργίες και εκδηλώνονται με ακούσιες, επαναλαμβανόμενες κινήσεις της και στις οποίες συνήθως αναφερόμαστε όταν χρησιμοποιούμε τον όρο «σπασμοί».

Υπάρχουν, επίσης, επιληπτικές κρίσεις, κατά τις οποίες το παιδί φαίνεται «σαν να χάνεται» για δευτερόλεπτα, γνωστές ως αφαιρέσεις καθώς και κρίσεις, οι οποίες χαρακτηρίζονται από αιφνίδια εμφάνιση περιέργων αισθήσεων (γεύσης, οσμής) ή ανεξήγητων συναισθημάτων.

Πώς γίνεται η διάγνωση της επιληψίας στα παιδιά;

Η διάγνωση της επιληψίας τίθεται όταν ένα παιδί έχει εμφανίσει δύο ή περισσότερες επιληπτικές κρίσεις ή όταν έχει εμφανίσει μία κρίση και έχει σημαντική πιθανότητα να εμφανίσει και δεύτερη.

Επιληψία εμφανίζουν περίπου 1 στα 200 παιδιά και η έναρξή της μπορεί να γίνει οποτεδήποτε από τη γέννηση έως την ηλικία των 18 χρόνων. Στο μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών, η επιληψία είναι ιδιοπαθής, δεν οφείλεται δηλαδή σε κάποιο νευρολογικό νόσημα ή σε κάποια ανωμαλία στη δομή του εγκεφάλου. Οι ιδιοπαθείς αυτές μορφές επιληψίας, θεωρούμε σήμερα ότι σε σημαντικό ποσοστό έχουν γενετικό υπόβαθρο, ότι δηλαδή η προδιάθεση για εμφάνιση επιληπτικών κρίσεων είναι «γραμμένη» στο γενετικό υλικό και σε κάποιες περιπτώσεις μπορούμε το γενετικό αυτό υπόβαθρο να το συγκεκριμενοποιήσουμε με εξειδικευμένες γενετικές εξετάσεις.

Η διάγνωση της επιληψίας είναι κλινική, βασίζεται δηλαδή στην αναγνώριση της επιληπτικής φύσης ενός επεισοδίου από τον γιατρό. Για το λόγο αυτό, η λεπτομερής, σχολαστική περιγραφή του επεισοδίου έχει τεράστια σημασία. Ο γιατρός, παιδίατρος ή παιδονευρολόγος, θα αναζητήσει αναλυτικές πληροφορίες για τις συνθήκες στις οποίες συνέβη το επεισόδιο, για το τι προηγήθηκε, για το τι έκανε το παιδί την ώρα του επεισοδίου, για τη διάρκεια του επεισοδίου, για το τι έκανε μετά το επεισόδιο και πολλά άλλα.

Οι λεπτομέρειες αυτές δίνονται συνήθως από τους γονείς ή από όποιον ήταν μαζί με το παιδί την ώρα του επεισοδίου (παππούδες, δασκάλους, φίλους κλπ.). Η ευρεία χρήση των smartphones έχει βοηθήσει πολύ στον τομέα αυτόν καθώς επιτρέπει τη βιντεοσκόπηση του επεισοδίου από τους γονείς και δίνει στο γιατρό πολύτιμες πληροφορίες.

Τι είναι το Ηλεκτροεγκεφαλογράφημα;

Εάν ένα επεισόδιο θεωρηθεί επιληπτικό, συστήνεται συνήθως η διενέργεια ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος. Το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα γίνεται ιδανικά με παράλληλη καταγραφή βίντεο και μετά από στέρηση ύπνου. Είναι η εξέταση που δείχνει εάν ένα παιδί έχει προδιάθεση να ξανακάνει επιληπτικές κρίσεις. Θα πρέπει, βέβαια, να τονιστεί ότι το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα είναι εξέταση λειτουργική, δείχνει, δηλαδή τη λειτουργία του εγκεφάλου τη στιγμή που γίνεται και μπορεί να είναι φυσιολογικό ακόμα και σε παιδιά που έχουν επιληψία. Ως εκ τούτου, παρόλο που ο ρόλος του στη διερεύνηση και την ταξινόμηση της επιληψίας είναι πολύ σημαντικός, η διάγνωσή της παραμένει πρωτίστως κλινική. Ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε παιδιού, συνήθως η διερεύνηση περιλαμβάνει και άλλες εξετάσεις, όπως μαγνητική τομογραφία εγκεφάλου ή εξειδικευμένες αιματολογικές εξετάσεις.

Θεραπεία της επιληψίας

Η θεραπεία της επιληψίας είναι φαρμακευτική και έχει σκοπό να καταστείλει την εκδήλωση επιληπτικών κρίσεων για όσο χρονικό διάστημα υπάρχει η προδιάθεση για την εμφάνισή τους.

Τα φάρμακα που χρησιμοποιούνται σήμερα είναι ασφαλή και η παρακολούθησή της χρήσης τους εύκολη. Τα παιδιά με επιληψία πρέπει να ζουν και ζουν μια τελείως φυσιολογική ζωή και συνεχίζουν με ασφάλεια όλες τους τις δραστηριότητες, σχολικές, αθλητικές και κοινωνικές.

Η αντιμετώπιση του παιδιού με επιληψία είναι, επομένως, ολιστική και έχει σκοπό να σκοπό να διασφαλίσει την υγεία, σωματική και ψυχική και την ποιότητα της ζωής του. Η πρόγνωση της παιδικής επιληψίας, τέλος, είναι καλή καθώς 70% των παιδιών, που διαγιγνώσκονται με επιληψία στην παιδική ηλικία, δεν θα συνεχίσουν να έχουν επιληψία στην ενήλικη ζωή.

*Η κυρία Άρτεμις Γκίκα είναι Παιδονευρολόγος, Επιστημονική Συνεργάτις

Τμήματος Παιδονευρολογίας Παιδων ΜΗΤΕΡΑ

Πηγή: ygeiamou.gr